

OCCASIONALISMS IN THE DYSTOPIAN GENRE: THE TRANSLATION ASPECT

Stepanov Vitalii,

Sumy State University, Ukraine
ORCID ID 0000-0002-8169-7908

Corresponding author: v.stepanov@gf.sumdu.edu.ua

Shamrai Nadiia,

Sumy State University, Ukraine
ORCID ID 0009-0006-9112-5635

Abstract. *The article reflects the dystopian genre as a relevant way of comprehending the past, present, and future reality in the context of socially resonant events and political cataclysms. The status of dystopian works within contemporary literature is determined. Occasionalisms in dystopias are discussed – new words generated by the author that are used in the discourse without current fixation in language dictionaries. The authors describe the role of occasionalisms in writing a dystopian book, including their potential to produce a communicative effect on the target audience. As a pilot experiment, the authors consider George Orwell’s work “1984” as an example of a classic dystopia with a solid inventory of occasionalisms that play a significant role in impressing and persuading readers. Along with the source text, two Ukrainian translations by Vitalii Danmer (2013) and Viktor Shovkun (2015) are compared. The books are contrasted in terms of their foreign cultural adaptability, i.e., how well the translators have conveyed the idea that the author of the original work wanted to produce for readers. The main attention is paid to occasionalisms. The meanings of specific occasionalisms are identified with the author’s connotation inherent in them. Translation and word-formation techniques that can reproduce a given meaning are identified: calquing, abbreviation, derivation, compounding, etc. Finally, the results are summarized. A conclusion is made which of the authors is better at rendering occasionalisms and to what extent their skills ensure the translation adequacy of the dystopian work.*

Keywords: *socially resonant events, political cataclysms, genre, dystopia, occasionalisms, adaptation, translation techniques.*

Received: 03 May, 2024

Revised: 11 May, 2024

Accepted: 15 May, 2024

How to cite: Stepanov V., Shamrai N. (2024). Occasionalisms in the Dystopian Genre: the Translation Aspect. *Philological Treatises*, 16(1).

[https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2024.16\(1\)-20](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2024.16(1)-20)

Copyright: © 2024 by the authors. For open-access publication within the terms and conditions of the [Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) (CC BY-NC)

© Stepanov V., Shamrai N., 2024

ОКАЗІОНАЛІЗМИ В ЖАНРІ АНТИУТОПІЇ: ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ

Степанов Віталій,

Сумський державний університет, Україна

ORCID ID 0000-0002-8169-7908

Автор, відповідальний за листування: v.stepanov@gf.sumdu.edu.ua

Шамрай Надія,

Сумський державний університет, Україна

ORCID ID 0009-0006-9112-5635

Анотація. *Стаття репрезентує жанр антиутопії як релевантний спосіб осмислення минулої, теперішньої та майбутньої дійсності в контексті соціально-резонансних подій та політичних катаклізмів. Визначається статус антиутопічного твору в асортименті сьогоденної літератури. Обговорюються оказіоналізми в антиутопіях – згенеровані автором нові слова, які вживаються у дискурсі без поточної фіксації у словниковому фонді мови. Описується роль оказіоналізмів в написанні антиутопічної книги, зокрема їхній потенціал справляти комунікативний ефект на цільову аудиторію. У якості пілотного експерименту автори розглядають твір Джорджа Орвелла «1984» як зразок класичної антиутопії з солідним інвентарем оказіоналізмів, що виконують помітну роль у враженні та переконанні читачів. Поряд із оригіналом, зіставляються два україномовні переклади – Віталія Данмера (2013 року) та Віктора Шовкуна (2015 року). Книги порівнюються в аспекті іншокультурної адаптивності, тобто наскільки вдало перекладачі відтворили ту ідею, яку хотів донести до читачів автор оригінального твору. Головну увагу приділено оказіоналізмам. Ідентифікуються значення конкретних оказіоналізмів із закладеною в них авторською конотацією. Встановлюються перекладацько-словотвірні прийоми, які здатні відтворити заданий смисл: калькування, аббревіація, деривація, основоскладання тощо. Зрешиую, підводяться підсумки. Резюмується, хто з перекладачів краще оперує відтворенням оказіоналізмів і наскільки їхня майстерність забезпечує адекватність перекладу антиутопічного твору.*

Ключові слова: *соціально-резонансні події, політичні катаклізми, жанр, антиутопія, оказіоналізми, адаптація, перекладацькі прийоми.*

Отримано: 03 травня 2024 р.

Отримано після доопрацювання: 11 травня 2024 р.

Затверджено: 15 травня 2024 р.

Як цитувати: Степанов В., Шамрай Н. (2024). Оказіоналізми в жанрі антиутопії: перекладацький аспект. *Філологічні трактати*, 16(1).

[https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2024.16\(1\)-20](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2024.16(1)-20)

Вступ

У часи повномасштабної російської агресії перед Україною постає складна задача: дати відсіч, вистояти та відродитися. Протидія імперіалістичній ідеології спонукає український соціум не тільки переосмислити свою історію, але й ретельно спроектувати плани на майбутнє, не допускаючи помилок минулого. Роздумуючи над добробутом, держава протиставляє його хаосу та розрусі, що доволі чітко описується в літературі, наприклад в антиутопічному жанрі.

Наразі існує чимало творів у жанрі антиутопії (Vivat, 2024). Помітними представниками цього жанру є книги Дж. Орвелла (1984), О. Гакслі (*Який чудесний світ новий!*), Г. Веллса (*Машина часу*), Р. Бредбері (*451° за Фаренгейтом*), К. Воннегута (*Галапагос*), К. Далчер (*Голос*) тощо. У період воєнного стану для України особливо важливо знайомитися з цими надбаннями, щоб протидіяти руйнівним тенденціям імперіалізму та зберегти власну ідентичність у цивілізаційному

континуумі. Саме тому релевантним є переклад і адаптація антиутопічних творів українською мовою.

Виразність і вплив жанру антиутопії пояснюється вживанням у книзі конкретних засобів, які роблять твір експресивним для читачів. Серед таких елементів виокремлюються okazіоналізми – вигадані автором нові слова, які вживаються у дискурсі без поточної фіксації у словниковому фонді мови (Губарева та ін., 2011: 274).

Тематиці okazіоналізмів присвячена низка лінгвістичних студій. Описується роль okazіоналізмів у публіцистичному дискурсі – газети (Турчак, 2013; Шинкар, 2018), реклама (Кулик, 2022). Активно розглядаються okazіоналізми в інтернет-дискурсі – Facebook (Ладоня, 2021), блоги (Климович та Алмашова, 2023). Не оминають увагою okazіоналізми в художньому дискурсі – поезія (Лощина, 2012; Феджора, 2020), проза (Попова, 2009; Семак, 2021). Водночас, напрацьовується функціонал okazіоналізмів у військовому дискурсі (Козинець, 2023; Хар, 2022). Поряд із цим, потенціал виразності okazіоналізмів у антиутопічному жанрі та особливості їхнього перекладу українською мовою все ще потребують вивчення. Цим зумовлена **актуальність нашої студії**.

Об'єктом дослідження виступають okazіоналізми. **Предмет** – розкриття особливостей перекладу антиутопічних okazіоналізмів українською мовою зі збереженням адекватності оригіналу, тобто передачі структури, змісту та комунікативного ефекту в цільовому тексті (Баранова, 2012: 23-42).

Матеріал та методи дослідження. Попри великий асортимент антиутопій у сучасному світі, пропонуємо обрати класичний твір Дж. Орвелла *1984* (Orwell, 2001) та його два українські переклади від Віталія Данмера (2013) та Віктора Шовкуна (2015). Зіставним методом ми проаналізуємо, за допомогою яких саме перекладацьких прийомів автори відтворили okazіоналізми, успішно адаптувавши їх для українського читача.

Мета дослідження – встановити, наскільки якісно українські перекладачі відтворюють okazіоналізми оригіналу та чи зберігають при цьому комунікативний ефект, який хотів справити автор.

Хід дослідження та обговорення результатів

Антиутопічний жанр займає окреме місце у визначенні стратегій перекладу. З огляду на основну задачу в її перекладі, антиутопія не є текстом-артефактом (інформативний ефект). Вона не виступає і текстом-ментефактом (естетично-комунікативний ефект). Натомість, антиутопія комбіновано поєднує в собі риси обох текстів, постаючи «сірою зоною», де треба і проінформувати, і вплинути на читача (Баранова, 2012: 12-15). Іншими словами, антиутопію можна вважати представником публіцистичного стилю.

Okazіоналізми – це саме той експресивний компонент, який і використовує Дж. Орвелл для комунікативного впливу на читача. Розглянемо на прикладах авторський okazіональний потенціал та особливості його передачі в перекладах Данмера (2013) і Шовкуна (2015).

Джордж Орвелл створює вигадану мову для найбільш повної передачі антиутопічної атмосфери. У творі протиставляються *newspeak* (новомова за Данмером, *новосурж* за Шовкуном) та *старомова*, тобто літературна англійська.

Новомова – різновид мови, яким користуються мешканці за тоталітарного режиму у форматі англійського соціалізму. Основна її функція – мінімізувати будь-яке незручне для влади мислення суспільства. Щоб тримати контроль над розумом населення, створюють нові вербальні засоби, а небажані знищують. Крім того, кожна лексема новомови має унікальний смисл. Явище вигаданої новомови неможливе без прояву мовної гри – системи авторських okazіоналізмів.

Порівнюючи оригінал з перекладами, ми можемо виділити компоненти мовної гри оригіналу і встановити перекладацькі трансформації.

The Ministry of Truth, or Minitrue in newspeak, was startlingly different from any other object in sight. It was an enormous pyramidal structure of glittering white concrete, soaring up, terrace after terrace, 300 metres into the air (Orwell, 2001).

Будівля Міністерства Правди, або Мініправда на новомові (новомова була офіційною мовою Океанії), різко відрізнялася від інших лондонських споруд. Це була величезна пірамідальна будівля з полірованого білого бетону, яка підіймалася, тераса за терасою, на триста метрів вгору (Шовкун, 2015).

Міністерство Правди – Мініправда мовою новосуржу (офіційна мова Океанії) – різко відрізнялася від будь-яких інших об'єктів у полі зору. Це була жахливо величезна пірамідальна будівля з блискучого білого бетону, що здіймалася, тераса за терасою, на триста метрів угору (Данмер, 2013).

У цьому уривку фігурує мовна гра та окказіоналізм *Minitrue*. Лексема згенерована через складання основи *true* та скорочення *Mini* від слова *Ministry*. Як результат, новоутворення набуває іншої конотації. Слово *truth* (правда) заміщено прикметником *true* (правий). Ця мовна гра приписує утвореному окказіоналізму *Minitrue* новий зміст: мінімально правий. У даному випадку перекладачі успішно вирішили проблему, надаючи калькуванню український відповідник *Мініправда*.

Аналогічно можемо простежити скорочення та основокладання в перекладах іншого фрагменту твору Дж. Орвелла:

They were the homes of four Ministries between which the entire apparatus of government was divided. The Ministry of Truth, which concerned itself with news, entertainment, education, and the fine arts. The Ministry of Peace, which concerned itself with war. The Ministry of Love, which maintained law and order. And the Ministry of Plenty, which was responsible for economic affairs. Their names in newspeak: Minitrue, Miniprax, Miniluv, and Miniplenty (Orwell, 2001).

Це були домівки чотирьох Міністерств, з яких повністю складався державний уряд. Міністерство Правди, яке займалося виробництвом новин, освіти, розваг та образотворчого мистецтва. Міністерство Миру, яке піклувалося про війну. Міністерство Любові, що підтримувало закон та порядок. І Міністерство Достатку, що відповідало за економічні справи. Мовою новосуржу їх називали: Мініправда, Мінімир, Мінілюб та Мінідостаток (Данмер, 2013).

Це були будівлі чотирьох Міністерств, які й склали весь керівний апарат Океанії. Міністерство Правди займалося новинами, розвагами, освітою та образотворчим мистецтвом. Міністерство Миру займалося війною. Міністерство Любові підтримувало закон і порядок. Міністерство Достатку відповідало за економіку. Їх назви новомовою звучали так: Мініправда, Мінімир, Мінілюб і Мінідост (Шовкун, 2015).

Як ми бачимо, у перекладах спрацьовує схожий до попереднього прикладу принцип скорочень та основокладання: *Ministry of Love* конвертується в *Мінілюб*, *Ministry of Peace* переходить у *Мінімир*, а *Ministry of Plenty* постає як *Мінідостаток*.

Новий приклад відтворення авторських окказіоналізмів:

He knew that in the cubicle next to him the little woman with sandy hair toiled day in day out, simply at tracking down and deleting from the press the names of people who had been vaporized and were therefore considered never to have existed (Orwell, 2001).

Він знав, що у кубікулі поруч із ним маленька жіночка з рудуватим волоссям важко працює день у день, просто відстежуючи та видаляючи з преси імена людей, яких було випаровано та відповідно ніколи не існувало (Данмер, 2013).

Він знав, що в кабінці поруч з ним блондинка середніх років день у день відстежувала і видаляла з преси імена людей, яких випарували, щоб зробити так, наче вони ніколи не існували (Шовкун, 2015).

Оказіоналізм *vaporized* в українському перекладі було замінено відповідником *випаровано*. У художній мові автора термін позначає дії проти людей, які образили тоталітарну британську соціалістичну владу, були пораховані диктатурою і знищені державою. За сюжетом роману, такі люди раптово зникали серед ночі, а всі їхні сліди та документи назавжди стиралися. Еквівалент *випаровано* доволі точно передає основну думку та підходить для передачі явища, оскільки абсолютно зберігає конотацію слова та авторську сатиру.

And the Ministry had not only to supply the multifarious needs of the Party, but also to repeat the whole operation at a lower level for the benefit of the proletariat (Orwell, 2001).

І це Міністерство не тільки забезпечувало різноманітні потреби Партії, але ще й прокручувало ці маніпуляції на нижчому рівні на благо пролетаріату (Данмер, 2013).

Міністерство повинно було не тільки забезпечувати і задовольняти різноманітні потреби Партії, але і робити те саме на більш низькому рівні, тобто на рівні пролетаріату (Шовкун, 2015).

Вираз *for the benefit of the proletariat* (дослівно: *на благо пролетаріату*) створює іронію, ніби автор насміхається з порядків вигаданого ним суспільства. Між рядками постає питання, яку насправді користь чи задоволення може споконвічно мати пролетаріат із продукції низького ґатунку?

Лексичну одиницю *benefit* транслювали в контексті низького стилю. У перекладі це подає очевидну негативну конотацію, приховану сатиру, яку Орвелл репрезентує в оригіналі.

Наступний приклад відтворення оказіоналізмів:

There was even a word for it in newspeak: FACECRIME it was called (Orwell, 2001).

Для цього навіть було слово у новосуржі. ОБЛИЧЧЕЗЛОЧИН, так воно звалося (Данмер, 2013).

На новомові для цього існувало спеціальне слово: це називалося «лицезлочин» (Шовкун, 2015).

Ми бачимо невелику різницю у перекладі двох авторів. Тобто, лицезлочин мовою англійського соціаліста означав недозволений вираз обличчя, яке вже саме собою було караним злочином.

Новий приклад відтворення оказіоналізмів:

Winston thought for a moment, then pulled the speakwrite towards him and began

dictating in Big Brother's familiar style (Orwell, 2001).

Потім він підтягнув мовнот до себе та відверто продиктував повідомлення на гібридному жаргоні цього Міністерства (Данмер, 2013).

Вінстон на мить замислився, потім присунув до себе диктограф і почав надиктовувати у звичному стилі Старшого Брата (Шовкун, 2015).

Під okazіоналізмом *speakwrite* автор мав на увазі прилад, який використовують члени партії для запису голосової інформації як швидша альтернатива засобам письма. Okazіоналізм побудований із компонентів *speak* (мовити) і *write* (нотувати), поєднаних через основоскладання. Слово відтворено українською через кальковане скорочення *мовнот* у перекладі Данмера, і *диктограф* у варіанті Шовкуна.

Але перекладачі передали цей okazіоналізм по-різному. Данмер відтворив через аббревіацію (*мовити* – *мов*, *нотувати* – *нот*), деривацію (додавання суфікса *-o*) і словоскладання. Шовкун побудував еквівалент від слова *диктофон* (сприймається як *надиктовувати*, *диктувати*) і *граф* (розуміється як *записувати*). Обидва варіанти є вірними, тільки Шовкун зробив його більш зрозумілим та простим для звичайного читача.

Новий okazіоналізм для аналізу:

“*You are a traitor!*” – *yelled the boy*. – “*You are a thought-criminal!*” (Orwell, 2001).

“*Ти зрадник!*” – *прогорлав хлопець*. – “*Ти думкозлочинець!*” (Данмер, 2013).

“*Ти зрадник!*” – *кричав він*. – “*Ти думкозлочинець!*” (Шовкун, 2015).

Okazіоналізм *thought-criminal* передано словоскладанням лексем *thought* (думка) і *criminal* (злочинець). Тобто, це людина, будь-яка думка якої суперечить англійському соціалізму. Даний okazіоналізм пишеться через дефіс, але при перекладі у обох перекладачів він втрачається, а замість нього дві лексеми *думка* та *злочинець* об'єднуються суфіксом *-o* у слово *думкозлочинець*. Як і попередній, цей okazіоналізм переданий за допомогою способу калькування та утворюється способом аббревіації (*думка* – *дум*), деривації (додавання суфіксів *-к*, *-o*) та словоскладання.

Новий фрагмент:

We're getting the language to its final shape, the shape it's going to have when nobody speaks anything about anything else. When we finished with it, people like you will have to learn it all over again. You think, I dare say, that our chief job is inventing new words. But not a bit of it! We're destroying words, scores of them, hundreds of them, every day. The Eleventh Edition will not contain a single word that will be obsolete before the year 2050 (Orwell, 2001).

Ми надаємо мові кінцевої форми – форми, на яку вона перетвориться, коли ніхто не буде розмовляти інакше. Коли ми закінчимо з цим, то люди на кшталт тебе змушені будуть вивчати її заново. Ти вважаєш, що я занадто зухвало кажу, що нашим головним завданням є впровадження нових слів. Анітрохи! Ми знищуємо слова – десятки слів, сотні слів, кожного дня. Ми вирубуємо мову до кісток. Одинадцятье Видання до 2050го року не буде містити жодного слова, що було б застарілим та старомодним (Данмер, 2013).

Ми надаємо мові остаточної форми. Саме так вона виглядатиме, коли ніхто більше не говоритиме жодною іншою мовою. Коли ми закінчимо, людям, подібним до нас з тобою, доведеться вчити мову наново. Ти напевно думаєш, що наше головне завдання – вигадувати нові слова. А ось і ні! Навпаки, ми знищуємо слова – десятки, сотні слів кожного дня. Ми скорочуємо мову до мінімуму. В Одинадцятomu Виданні не буде жодного слова, яке застаріло до 2050 року (Шовкун, 2015).

Якщо розглянути переклад двох авторів, можна помітити, що фразу *We're destroying words, scores of them, hundreds of them, every day* Данмер вирішив передати через фразеологізм *Ми вирубуємо мову до кісток*, у той час як Шовкун дослівно відтворив *Ми скорочуємо мову до мінімуму*. Данмер виразив власні уявлення про текст, аніж слідував слову автора, хоча йому вдалося зберегти динаміку та передати основну думку.

Ще одне висловлювання для розгляду:

He bit hungrily into his bread and swallowed a couple of mouthfuls, then continued speaking, with a sort of pedant's passion. His thin dark face had become animated, his eyes had lost their mocking expression and grown almost dreamy (Orwell, 2001).

Він жадібно вгризався у свій хліб та ковтав з набитим ротом, а потім продовжував розмовляти з якоюсь педантичною пристрастю. Його худорляве темне обличчя стало живим та жвавим, його очі втратили свій глузливий вираз та вирости до майже мрійливих (Данмер, 2013).

Він жадібно відкусив хліб і зробив кілька ковтків кави, а потім продовжив говорити з якоюсь педантичною наполегливістю. Його худорляве обличчя пожвавилось, а погляд став якимось замріяним (Шовкун, 2015).

Фразу *His eyes had lost their mocking expression and grown almost dreamy* більш яскраво та барвисто передав Данмер (*Його очі втратили свій глузливий вираз та вирости до майже мрійливих*), ніж Шовкун (*А погляд став якимось замріяним*). Імовірно, ця трансформація характеризується описовим характером передачі тексту, який є більш зрозумілим для читача. Перекладач використав особисту перекладацьку стратегію для роботи з романом, оскільки на етапі описового перекладу логіка авторського тексту вже не могла бути зрозумілою.

Переглянувши переклад Данмера, можна зазначити, що він віддає перевагу буквалістському підходу, і це доволі негативно впливає на рівень літературної художності. Відтак, стилістична виразність втрачається, оскільки оказіоналізми недостатньо адаптуються під українську аудиторію.

Якщо підсумувати переклад Шовкуна, можна помітити використання лексичних та граматичних трансформацій, а саме використання лексичного згортання (*it was perfectly possible – можливо*) та розгортання (*becoming normal – стало звичною справою*), антонімічного перекладу (*nothing was gone from the room – у кімнаті все залишилося, як було*), цілісного перетворення (*he did not know with any certainty – він не був на сто відсотків упевнений*) тощо.

Це спроба відтворити українською мовою почуття і думки, які можуть бути зрозумілі лише тим, хто читав роман Дж. Орвелла. Розповідь від третьої особи витончено передає весь відчай і тривогу, характерні для жанру антиутопії.

Висновки та перспективи

Таким чином, оказіоналізм – це результат творчого словотвору, спрямований на створення специфічних ситуацій у мові та справляння комунікативного ефекту на

читача. Оказіоналізми показують, на що здатна мова, коли вона продукує нові слова, який її творчий потенціал і глибинна сила. Вони свідомо створюються за творчим підходом.

Оказіоналізм – це мовне явище, яке виникає під впливом контексту і ситуації мовного спілкування для виконання актуального комунікативного завдання.

Оказіоналізм стає виразним завдяки неординарності на тлі канонічних і нормативних форм. Авторські оказіоналізми в літературі охоплюють дуже широкий словниковий запас. Вони часто мають незвичні варіації, починаючи від назв дуже конкретних предметів та дій і закінчуючи назвами нових об'єктів і часто нереальних та фантастичних персонажів. Більшість оказіоналізмів – це слова, утворені за певною моделлю.

Під час перекладу оказіоналізмів виникають складнощі, оскільки вони не зафіксовані в словниках, що ускладнює вибір еквівалента для перекладу. Крім того, перекладачі релокують текст між різними культурними середовищами, співвідносячи значення вихідного тексту зі значенням одиниць мови перекладу. Іншими словами, перекладачі мають адаптувати текст для цільового читача так, щоб не втратити емоційно-оцінне забарвлення та комунікативний ефект.

У романі-антиутопії *1984* оказіональні словосполучення утворюються за допомогою основних способів англійського словотвору, наприклад деривації, основоскладання, скорочення. Основою мови художньої літератури Дж. Орвелла є класична англійська мова, але більшість слів є неординарними.

Дослідження виявило, що окрім калькування оказіоналізмів, лінгвісти нерідко використовують змішані способи перекладу. У рамках антиутопічного твору найбільш вдалою перекладацькою стратегією є когнітивно-лінгвістичний підхід, коли вірне перекладацьке рішення стає продуктом хаотичної творчості.

Адаптація тексту націлена на глибокий комунікативний ефект стосовно реципієнта, що є одним із найголовніших завдань у перекладі антиутопій.

Перспективу досліджень вбачаємо у аналізі інших творів антиутопічного жанру, де об'єктом дослідження будуть виступати не тільки оказіоналізми, але й інші лексичні одиниці з експресивним потенціалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Баранова, С.В. (2012). *Спецрозділи перекладу*: конспект лекцій. Суми: Сумський державний університет. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/27002> (дата доступу: 23.04.2024).
- Губарева, Г.А. та ін. (2011). *Українська мова: енциклопедія*. Серія: Великий український словник. Київ: Майстер-клас. URL: <http://surl.li/svssf> (дата доступу: 23.04.2024).
- Климович, С.М., Алмашова, М.О. (2023). Оказіональні утворення в українськомовному блогпросторі: теоретичний аспект. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: Германістика та міжкультурна комунікація, 1, 155-161. URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2023-1-22> (дата доступу: 23.04.2024).
- Козинець, І. (2023). Відображення війни у мові крізь призму неологізмів. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 2(61), 135-140. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/61-2-22> (дата доступу: 23.04.2024).
- Кулик, О.Д. (2022). Оказіоналізми як мовний засіб створення епатажної реклами. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика, 33(72), 17-22. URL: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.3/04> (дата доступу: 23.04.2024).
- Ладоня, К.Ю. (2021). Оказіоналізми в українськомовному сегменті соцмережі Facebook як засіб негативної оцінки. *Studia Philologica*, 2, 52-57. URL: <https://doi.org/10.28925/2311-2425.2021.177> (дата доступу: 23.04.2024).

- Лощинова, І.С. (2012). Оказіональні іменники в поезії Лесі Степовички, Віктора Коржа, Сергія Бурлакова. *Journal "Ukrainian Sense"*, 2. URL: <https://ukrsense.dp.ua/index.php/USENSE/article/view/55> (дата доступу: 23.04.2024).
- Орвелл, Дж. (2013). *1984*: переклад з англ. В. Данмера. Кривий Ріг: Hurtom.com.
- Орвелл, Дж. (2015). *1984*: переклад з англ. В. Шовкун. Київ: Видавництво Жупанського. URL: <http://surl.li/suwpp> (дата доступу: 23.04.2024).
- Попова, О.І. (2009). Емоційні okazіоналізми в художній прозі Михайла Стельмаха. *Актуальні питання філології: збірник наукових праць*, 20, 528-535. URL: <https://dspace.bdu.org.ua/handle/123456789/2458> (дата доступу: 23.04.2024).
- Семак, Л.А. (2021). Парні сполучення слів у художньому дискурсі Оксани Забужко. *Закарпатські філологічні студії*, 2(20), 12-17. URL: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.20.2.2> (дата доступу: 23.04.2024).
- Турчак, О.М. (2013). Поняття «оказіоналізм» у мовознавчій літературі та його мовленнєва реалізація в українських періодичних виданнях кінця ХХ століття. *Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Філологічні науки»*, 2(6), 299-305. URL: <http://surl.li/suvzp> (дата доступу: 23.04.2024).
- Феджора, С.З. (2020). Оказіоналізм як засіб творення комічного в українській гумористичній і сатиричній поезії 50–80-х років ХХ століття (на матеріалі творчості Валентина Лагоди). *Studia Linguistica*, 16, 129-142. URL: <https://doi.org/10.17721/StudLing2020.16.129-142> (дата доступу: 23.04.2024).
- Хар, М.С. (2022). Воєнний дискурс: процеси неологізації. *Закарпатські філологічні студії*, 1(24), 160-166. URL: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.24.1.31> (дата доступу: 23.04.2024).
- Шинкар, Т. (2018). Оказіоналізми в мові української преси початку ХХІ століття: функціонально-стилістичний аспект. *Соціум. Документ. Комунікація: збірник наукових статей. Серія «Філологічні науки»*, 6, 26-41. URL: <https://doi.org/10.31470/2518-7600-2018-6-26-41> (дата доступу: 23.04.2024).
- Orwell, G. (2001). *1984*. New York: Signet Classics. URL: <http://surl.li/suwoh> (дата доступу: 23.04.2024).
- Vivat (2023). *25 найкращих книжок у жанрі антиутопія*. URL: <https://vivat.com.ua/blog/naikrashchi-knyhy-antyutopii> (дата доступу: 23.04.2024).

REFERENCES

- Baranova, S.V. (2012). *Translation Branches: lecture notes*. Sumy: Sumskyi derzhavnyi universytet. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/27002> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Hubareva, H.A. et al. (2011). *The Ukrainian Language: Encyclopedia. Series: The Great Ukrainian Dictionary*. Kyiv: Maister-klas. URL: <http://surl.li/svssf> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Klymovych, S.M., & Almashova, M.O. (2023). Occasionalisms in Ukrainian blogging: The theoretical aspect. *Bulletin of the Kherson State University. Series: Germanic Philology and Intercultural Communication*, 1, 155-161. URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2023-1-22> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Kozynets, I. (2023). The war reflection via neologisms. *Actual Questions of Humanities*, 2(61), 135-140. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/61-2-22> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Kulyk, O.D. (2022). Occasionalisms as a linguistic means to create startling advertisements.

- Academic Notes of the V.I. Vernadskyi Taurida National University. Series: Philology, Journalism*, 33(72), 17-22. URL: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.3/04> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Ladonia, K.Yu. (2021). Occasionalisms in the Ukrainian Facebook sector as a negative assessment means. *Studia Philologica*, 2, 52-57. URL: <https://doi.org/10.28925/2311-2425.2021.177> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Loshchynova, I.S. (2012). Occasional nouns in the poetry by Lesia Stepovychka, Viktor Korzh, Serhii Burlakov. *Journal "Ukrainian Sense"*, 2. URL: <https://ukrsense.dp.ua/index.php/USENSE/article/view/55> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Orwell, G. (2013). *1984*. Ukrainian translation by V. Danmer. Kryvyi Rih: Hurtom.com [in Ukrainian].
- Orwell, G. (2015). *1984*. Ukrainian translation by V. Shovkun. Kyiv: Vydavnytstvo Zhupanskoho. URL: <http://surl.li/suwpp> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Popova, O.I. (2009). Emotional occasionalisms in the fiction by Mykhailo Stelmakh. *Actual Philology Questions*, 20, 528-535. URL: <https://dspace.bdu.org.ua/handle/123456789/2458> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Semak, L.A. (2021). Twin word combinations in the fiction by Oksana Zabuzhko. *Transcarpathian Philological Studies*, 2(20), 12-17. URL: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.20.2.2> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Turchak, O.M. (2013). The notion of occasionalisms in the linguistic literature nad its speech realization in Ukrainian periodicals at the 20th century end. *The Alfred Nobel University Journal of Philology*, 2(6), 299-305. URL: <http://surl.li/suvzp> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Fedzhora, S.Z. (2020). Occasionalism as a comic device in the Ukrainian humorous and satiric poetry of the 1950s-1980s (case of works by Valentyna Lahoda). *Studia Linguistica*, 16, 129-142. URL: <https://doi.org/10.17721/StudLing2020.16.129-142> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Khar, M.Ye. (2022). The war discourse: Neologism formation. *Transcarpathian Philological Studies*, 1(24), 160-166. URL: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2022.24.1.31> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Shynkar, T. (2018). Occasionalisms in the Ukrainian press of the 21st century beginning: The functional and stylistic aspects. *Society. Document. Communication: Collection of Research Articles. Series: Philology*, 6, 26-41. URL: <https://doi.org/10.31470/2518-7600-2018-6-26-41> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Orwell, G. (2001). *1984*. New York: Signet Classics. URL: <http://surl.li/suwoh> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].
- Vivat (2023). *The TOP 25 Dystopian Books*. URL: <https://vivat.com.ua/blog/naikrashchi-knyhy-antytutopii> (Accessed: 23.04.2024) [in Ukrainian].